

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/1874/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118400453
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118400453.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. nad Y. XX, XXX XX C. nad Y., št. občan SR v konaní zast.: JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov proti povinnému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 v konaní zast.: JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 10.000,- EUR a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/1874/2018 zo dňa 27. februára 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 35 ods. 1, § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 3, 4, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1, § 200 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 255 ods. 1, § 256 ods. 2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tiež nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 60/04-70 zo dňa 19.05.2004. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že povinný v predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie požiadal súd o zastavenie exekúcie z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu - nakoľko proti exekučnému titulu podal mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, a to z dôvodu porušenia zákona, ústavného princípu právnej istoty a práva na súdnu ochranu. Povinný ďalej konštatoval, že predmetný exekučný titul je materiálne nevykonateľný, keďže bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k porušeniu zákona a ústavných práv povinného ako žalovaného. Rovnako povinný uviedol, že z okolností konkrétnej veci vyplýva, že s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k zrušeniu exekučného titulu dovolacím Najvyšším súdom Slovenskej republiky a následnému zastaveniu exekúcie. Následne súd konajúci prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka za účelom zistenia aktuálneho stavu dovolania podaného povinným kontaktoval Okresný súd Svidník, pričom dňa 20.02.2019 bolo súdu doručené oznámenie, že dovolateľ nepodal návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pričom vo veci sa vykonávajú procesné úkony (replika, duplika), a následne bude spis predložený na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil, že predmetný spis spolu s dovolaním zatiaľ nebol postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie a súčasne nie je možné určiť, aký bude výsledok dovolacieho konania. Pričom samotné rozhodnutie dovolacieho súdu o tom, či bude exekučný titul zrušený alebo bude dovolanie zamietnuté, prípadne odmietnuté, je v tomto štádiu neisté, a nie je vopred možné ustáliť záver, že povinný bude v dovolacom konaní úspešný. Ďalej uviedol, že zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo. Súčasne uviedol, že v zmysle konštantnej judikatúry podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 60/04-70

zo dňa 19.05.2004). Nakoľko len samotným podaním dovolania exekučný titul nezanikol a naďalej je podkladom vykonávanej exekúcie, treba prihliadnuť na právo oprávneného na uspokojenie svojho nároku, ktorý stále disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Rovnako uviedol, že ak chcel povinný zabrániť vykonaniu exekúcie, resp. pozastaviť jej výkon, nestačilo len podať dovolanie. Táto samotná skutočnosť v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie je nepostačujúca, keďže exekučný titul je právoplatný a vykonateľný, t.j. možno na nárok v ňom judikovaný viesť exekúciu. Povinný mal možnosť požiadať o odklad vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu). V zmysle ustanovenia § 444 zákona č. 160/2015 Z.z. môže vykonateľnosť rozhodnutia (exekučného titulu) dovolací súd odložiť len ak bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti a sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa oznámenia Okresného súdu Svidník však povinný zároveň s podaným dovolaním nepožiadaval o povolenie odkladu vykonateľnosti. Súd v tomto smere uvádza, že Najvyšší súd Slovenskej republiky z vlastnej iniciatívy podľa súčasnej právnej úpravy vykonateľnosť rozhodnutia odložiť nemôže, preto ak povinný nepodal návrh na odklad vykonateľnosti, rozhodnutie je naďalej vykonateľné. NA druhej strane ale považoval súd konajúci prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka za potrebné uviesť, že aj keby bola vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia odložená, samo o sebe to ešte neznamená, že exekučný titul bude zrušený. Nakoľko odklad vykonateľnosti môže len predznamenávať, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom môže byť v dovolacom konaní zrušené, prípadne aj zmenené. V rovine exekučného konania by následkom povolenia dokladu vykonateľnosti exekučného titulu (vysloveného v konaní pred dovolacím súdom) mal byť odklad exekúcie v zmysle ustanovenia § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie. Ihneď, ako súdny exekútor zistí, že došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu je povinný vydať upovedomenie o odklade exekúcie. Na záver skonštatoval, že okrem vyššie uvedeného dôvodu neuviedol povinný žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a ani existenciu dôvodov, pre ktoré by bolo možné prijať záver o zániku vymáhaného nároku a zastavení exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vyšší súdny úradník dospel k záveru, že tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 174,08 Eur.

2. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť z dôvodu, že ho považuje za nesprávne, nezákonné a postupom vyššieho súdneho úradníka pred jeho vydaním boli porušené jeho ústavné práva a tiež mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže mu nebolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného na jeho návrh na zastavenie exekúcie. Povinný má za to, že takýto postup exekučného súdu bol v priamom rozpore so zákonom a výkladom práva Európskeho súdu pre ľudské práva (in concreto v rozhodnutí Trančíková proti Slovenskej republike) ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Cdo 466/2014 zo dňa 12.03.2015 a ďalšie). NA záver sťažnosti povinný navrhol, aby sudca Okresného súdu Banská Bystrica vydal rozhodnutie, ktorým zruší uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/1874/2018 zo dňa 27.02.2019 vydané vyšším súdnym úradníkom a vec vráti vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

3. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

8. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Preskúmaním podanej sťažnosti povinného súd zistil, že táto bola zaslaná do elektronickej schránky súdu dňa 21.03.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi povinného doručené do elektronickej schránky dňa 06.03.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

10. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

11. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 19.12.2018, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník vydal na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX, dňa 11.01.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ivete Ailerovej (402EX 29/2019). Dňa 30.01.2019 bol v zákonnej lehote doručený poverenej súdnej exekútorke návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá ho spolu s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného postúpila súdu. Následne vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

12. Podľa čl. 9 CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

13. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

14. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyšší súdny úradník v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý správne a v zmysle zákona odôvodnil. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia. Napriek vyššie uvedenému exekučný súd považuje za potrebné sa vyjadriť k námietke povinného formulovanej v podanej sťažnosti, že v rámci vedenej exekúcie boli porušené jeho ústavné práva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, keď mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného k jeho návrhu na zastavenie exekúcie tak, aby súd dal povinnému odpovede na všetky otázky, ktoré mu v rámci konania boli relevantne predložené.

15. Exekučný súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle čl. 9 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku má princíp kontradiktórnosti svoje limity, t.j. právo vyjadriť svoje stanovisko majú strany v rozsahu, ktorý im určí zákon, z čoho vyplýva, že uvedené právo vyjadriť sa v konaní nie je absolútne, ale má svoje medze tak, aby zároveň bol zachovaný iný tiež ústavnoprávny princíp - princíp účinnej a rýchlej súdnej ochrany v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na charakter exekučného konania a jeho účel, ktorý nie je v riešení právnych sporov, ale vo vymožení judikovaných nárokov, zákonodarca najmä po novele č. 2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právny debát (vyjadrovací „ping pong“) v tomto konaní. Preto v tomto zmysle pri zachovaní práva vyjadriť sa stanovil v § 61k ods. 5 Exekučného poriadku aké právne podklady má mať exekučný súd pre svoje rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie k dispozícii, čo bolo aj v tomto konaní dodržané. Teda ak vyšší súdny úradník pred rozhodnutím o návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil vyjadrenie oprávneného povinnému, neporušil ústavné práva povinného a neodňal mu možnosť konať pred súdom, navyše keď v daných vyjadreniach neboli žiadne nové skutočnosti, z ktorých by pri rozhodnutí o návrhu na zastavenie exekúcie vychádzal. Postupom vyššieho súdneho úradníka tak nebol porušený princíp rovnosti zbraní (pozri napr. Niederöst-Huber proti Švajčiarsku zo dňa 18. februára 1997) a neuviedol povinného do nevýhodnejšej pozície.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.